

[Søren Jensen.]

dende for forhandling af andre levnedsmidler. Handelen med eller forhandlingen af levnedsmidler har ikke mindst i de senere år ændret sig meget; takket være fremskridtene på det køletekniske område er vi nået dertil, at man i mange forretninger kan få grydefærdige, ja, færdiggjorte levnedsmidler. Den for alle parter glædelige udvikling, som her har fundet sted, er ikke løbet til ende, og jeg håber ikke, at næringslov og sundhedsbestemmelser vil lægge hinanden hindringer i vejen for, at vi kan komme videre i retning af, at et langt større antal butikker bliver i stand til at forhandle et større sortiment af levnedsmidler.

Jeg har tidligere — det var den 16. februar 1966 — i et spørgsmål spurgt ministeren, hvornår en bekendtgørelse om salg af kølede, færdigpakkede kød- og pålægsvarer kunne ventes. Jeg ved, at der fra mange sider er rykket herfor, og jeg tror, der er mange såvel i handelen som blandt forbrugere, der håber, at der nu snart sker noget på dette område. Derfor vil jeg spørge ministeren, om der er noget nyt at melde, og forhåbentlig noget godt nyt.

I bemærkningerne til lovforslaget står, at det ikke indebærer statsfinansielle konsekvenser eller økonomiske konsekvenser for kommunerne. Jeg vil for så vidt gerne have, at ministeren bekræftede dette her i dag, for efter at vi har gennemført den ændring af levnedsmiddelloven, der blev vedtaget sidste år, sammen med den nye mælkekontrollov, er der jo nogle, der har en lidt anden opfattelse. Jeg ved heller ikke, om ministeren kan sige noget om, hvilke konsekvenser de nye regler får i det hele taget, bl. a. for de handlende — om de nye, landsomfattende regler vil pålægge forretningerne større bekostninger.

Som antydet til indledning er mit parti velvilligt indstillet over for lovforslaget, men vi ser meget gerne en udvalgsbehandling af det.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her behandler, ser tilsyneladende ikke ud af meget, og dog forekommer det mig ret principielt.

Da vi i sin tid gennemførte loven om, at mælk, fløde og mælkeprodukter skulle være underkastet ensartede kontrolbestem-

melser ud over landet, var vi enige om det; det er nu engang sådan, at mælk, fløde og mælkeprodukter ud over det ganske land er underkastet ensartet kontrol fra produktionssted til forbruger, og derfor kan en standardisering være rimelig.

Det samme kan ikke siges at gælde de øvrige levnedsmidler og specielt ikke salaterne, som ministeren i bemærkningerne omtaler som noget, der ville være ønskværdigt i visse kommuner at få lidt kontrol med. Jeg ved ikke, om ministeren selv er salatspiser i større eller mindre stil, men jeg ved i hvert fald, at salater er et af de næringsmidler, hvor bakterier trives bedst og livligst.

Hvordan man end ser på lovforslaget, er det et indgreb i det kommunale selvstyre, idet kommunerne hidtil på baggrund af lokalkendskab har haft en vis beføjelse til at fastsætte individuelle bestemmelser. Man siger ganske vist i bemærkningerne, at sådanne bestemmelser kunne hindre det frie salg over kommunegrænserne af disse varer, men en sådan betragtning kan vel ikke være helt rimelig. De virksomheder, der ønsker at handle i de pågældende kommuner, kan jo blot gøre sig bekendt med de bestemmelser, som disse kommuner har fastsat, og så overholde dem — så vil kommunegrænserne ikke være nogen hindring.

Før det konservative folkeparti tager endelig stilling til lovforslaget, ønsker vi at få oplyst, hvorledes de kommunale organisationer stiller sig til problemet.

Morten Lange: Jeg vil gerne komplimentere indenrigsministeren for dette lille lovforslags, om jeg så må sige, passende anretning. Det indeholder alt det, vi har bedt om igennem tiderne; det koster ikke statsfinansiering noget, og der er kursiverede sammenligninger med forrige lov; det er kort sagt nemt at sætte sig ind i.

I øvrigt synes jeg, det også er et udmærket og rigtigt lovforslag. Danmark er som bekendt ikke noget kæmpeland, og i klimatisk og andre henseender er forholdene meget ensartede. Hvis der findes væsentlige forskelle i de sundhedsmæssige bestemmelser i kommunerne, er det snarere, fordi de enkelte sundhedskommissioner måske ikke alle er lige vægne, eller måske har de fundet en eller anden særlig fiks idé, de vil harpe